
ALEGERILE PARLAMENTARE EUROPENE 2007 POZIȚII FAȚĂ DE PROBLEMATICA EUROPEANĂ

- Vă rugăm să răspundeți la următoarele întrebări privitoare la pozițiile partidului dvs. asupra unor teme europene curente. Răspunsurile dvs vor fi afișate ca atare, fără comentarii, pe site-ul dedicate alegerii pentru Parlamentul European de către Coaliția pentru un Parlament Curat- Alegeri Europene. Dacă există materiale publicate de către partidul dvs pe această temă, vă rugăm să completați linkurile aferente. Puteți publica răspunsurile și pe site-ul dvs, dar vă cerem permisiunea să le publicăm și noi, dat fiind că e de mai mare utilitate publicului să le citească pe toate la un loc decât separate.
- Acest demers are ca scop informarea votanților și creșterea participării în aceste alegeri. În consecință, vă rugăm să motivați răspunsurile dvs cât mai clar și explicit, pentru a putea fi înțelese de orice votant.
- După completarea chestionarului vă rugăm să-l restituiți prin email la office@sar.org.ro.

Vă mulțumim pentru cooperarea dvs!

I.1. Care este poziția generală a partidului dvs față de **integrarea europeană a României?**

Complet pentru (Integrarea este complet benefică intereselor noastre naționale)

Partidul Democrat a pus întotdeauna în centrul preocupărilor sale integrarea europeană a României. PD s-a aflat în coaliția de guvernare în momentul în care s-a luat decizia începerii negocierilor de aderare la UE la summit-ul Consiliului European de la Helsinki din decembrie 1999 și a contribuit decisiv la obținerea acestui rezultat. Ulterior, în timpul negocierilor de aderare, din postura de partid de opoziție, am monitorizat foarte atent activitatea Guvernului. Ca membru al coaliției de guvernare din decembrie 2004 a trebuit să acționăm în așa fel încât clauza de salvagardare impusă României în domeniul justiție și afaceri interne să nu fie pusă în aplicare. Din acest motiv, am considerat necesar să ne asumăm portofoliile guvernamentale corespondente acestui domeniu – Ministerul Justiției și Ministerul Administrației și Internelor. Performanțele miniștrilor PD în aceste funcții au făcut ca obiectivul integrării României în UE la data de 1 ianuarie 2007 să fie atins. Ne-am asumat deasemenea în perioada decembrie 2004 – martie 2007 portofoliul Ministerul Integrării Europene. Prin miniștrii săi care au asigurat acest portofoliu, PD a făcut posibilă crearea cadrului instituțional pentru accesarea fondurilor structurale ale UE. În alte domenii decisive pentru acceptarea României ca membru cu drepturi depline al UE (cum ar fi protecția mediului) miniștrii PD au avut performanțe foarte bune, remarcate ca atare de reprezentanții UE.

O altă dovadă a priorității integrării europene în agenda politică a PD este activitatea reprezentanților săi în Parlamentul European. Obiectivul PD a fost ca reprezentanții

săi să ocupe funcții în comisiile Parlamentului European cele mai importante pentru integrarea europeană a României. Acest obiectiv a fost atins. Performanța din Parlamentul European a reprezentanților PD se traduce printr-un număr impresionant de inițiative, rezoluții, rapoarte, luări de cuvânt în plen și interpelări adresate Comisiei Europene.

La nivel local, primarii PD s-au remarcat prin atenția deosebită acordată inițierii și punerii în aplicare a unor proiecte comunitare, finanțate din fondurile de pre-aderare (PHARE, SAPARD, IPSA) sau din fondurile structurale în perioada de după aderarea la UE.

I.2. Dar care este poziția partidului dvs despre oportunitatea procesului de integrare la scară europeană?

Pentru integrare în forma actuală

Sprijinim integrarea europeană în forma actuală. Schimbarea tratatelor constitutive ale UE în direcția unei europenizări mai aprofundate nu aduce prin ea însăși un plus de integrare. La acest rezultat se ajunge printr-o mai mare implicare a cetățenilor europeni și a grupurilor care joacă rolul de intermediari între instituțiile UE și cetățeni (partide, sindicate, culte, întreprinderi mici și mijlocii).

Considerăm că este foarte important ca UE să acționeze mai pregnant pe baza conceptului de bună guvernare. De asemenea, este necesar să se aplice mecanismele democrației participative, astfel încât vocea cetățeanului să fie luată în considerare mai mult în ceea ce privește funcționarea instituțiilor UE.

În acest moment, UE este un sistem de guvernare multistratificat (care se exercită la mai multe niveluri de luare a deciziei). Este necesar ca la fiecare dintre aceste niveluri să se elimine cât mai mult posibil deficitul democratic.

Nu este necesar ca integrarea actuală să ajungă la stadiul constituirii unei federații europene, cel puțin pentru moment. Sprijinim adoptarea de către România a monedei unice europene, însă doar în momentul în care vor fi îndeplinite criteriile de convergență, atât cele stabilite de Tratatul de la Maastricht, cât și cele reale (sincronizarea ciclurilor de afaceri, similaritatea nivelurilor veniturilor pe cap de locuitor, a productivității și a prețurilor).

I.3. Dar care este poziția partidului dvs față de adoptarea Constituției Europene?

Consiliul European din 21-22 iunie a.c. a hotărât să fie convocată o nouă Conferință Interguvernamentală care să redacteze un Tratat de Reformă ce va îngloba un Tratat al Uniunii Europene și un Tratat asupra funcționării Uniunii Europene. În Concluziile acestui Consiliu European se afirmă foarte clar: “conceptul constituțional care consta în abrogarea tratatelor existente și înlocuirea lor cu un text unic numit ‘Constituție’ este abandonat”.

Suntem în favoarea acestui compromis care a pus capăt unei crize instituționale a UE începută în 2005 prin respingerea Tratatului de instituire a unei Constituții

pentru Europa la referendumurile din Franța și Olanda. Acest compromis va face ca UE să funcționeze mai eficient și în interesul cetățenilor; el nu ar fi fost posibil fără implicarea Cancelarului german Angela Merkel.

Grupul politic din care facem parte în Parlamentul European, PPE – DE, a susținut întotdeauna necesitatea adoptării unei Constituții a UE. Programul de Acțiune al PPE 2004 – 2009, adoptat de Congresul PPE din 4-5 februarie 2004, recomandă cu tărie acest lucru și această poziție rămâne neschimbată. Dat fiind actualul compromis din iunie a.c. care a făcut posibil să se creeze premisele pentru a avea un nou Tratat la nivelul UE, vom monitoriza cu atenție dezbaterile din cadrul CIG demarată sub auspiciile actualei Președinții portugheze a UE. Chiar dacă nu va fi posibilă adoptarea unei Constituții europene ca rezultat al CIG, este important ca noul cadru instituțional al UE care va fi definit ca urmare a CIG să preia cât mai multe dintre realizările Tratatului de instituire a unei Constituții pentru Europa. Vom aborda în Parlamentul European problema necesității unei Constituții Europene atunci când vor fi îndeplinite condițiile pentru ca cetățeanul european să înțeleagă de ce este nevoie de un asemenea act fundamental aplicabil în toate cele 27 de state membre. Chiar dacă actuala Constituție a României prevede că aderarea la tratatele UE se face prin lege adoptată de cele două Camere (art. 148/alin.1), considerăm necesară organizarea unui referendum consultativ asupra compromisului care va fi realizat în cadrul CIG, această variantă fiind perfect compatibilă cu cadrul constituțional actual.

I.4. Sînteți de părere că Parlamentul European ar trebui să aibă

Mai multă putere decît pînă acum

Motivație

După cum s-a convenit la Consiliul European din 21-22 iunie a.c., viitorul Tratat al UE va păstra unele dintre inovațiile incluse în Tratatul de instituire a unei Constituții pentru Europa. Printre acestea se numără și procedura de colaborare între Parlamentul European și parlamentele naționale ale statelor membre, descrisă de *Protocolul asupra rolului parlamentelor naționale în Uniunea Europeană și Protocolul pentru aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității*. Potrivit acestor Protocoale, inițiativele legislative ale Parlamentului European vor trebui examinate și de parlamentele naționale și vor fi organizate întâlniri comune Parlamentul European – parlamente naționale pe diferite subiecte, cum ar fi PESC, PESA, etc. Această procedură nu va însemna o întărire a rolului parlamentelor naționale în detrimentul Parlamentului European. Prin această procedură se vor pune mai bine în aplicare principiile subsidiarității și proporționalității, astfel încât acțiunea Parlamentului European să nu aibă loc cu încălcarea acestora. Acest gen de colaborare trebuie încurajat deoarece astfel va fi mai bine scoasă în evidență funcția de legislator a Parlamentului European.

Considerăm că ar trebui acordată mai multă putere Parlamentului European prin unele măsuri specifice, cum ar fi:

- agenda sesiunilor plenare ale Parlamentului European ar trebui să acorde mai multă atenție activității Mediatorului European (ales de Parlamentul European) și analizei petițiilor cetățenilor;
- inițiativa privată, în special întreprinderile mici și mijlocii, ar trebui să se bucure de o mai mare atenție din partea Parlamentului European. Este necesară crearea unui sub-comitet pentru IMM al PE;
- Parlamentul European ar trebui să aibă o putere de decizie în domeniul PESC, alături de celelalte instituții UE;
- se impune instituționalizarea colaborării între Parlamentul European, Consiliul Europei și OSCE pentru mărirea gradului de protecție a drepturilor omului în UE, iar această colaborare trebuie formalizată prin încheierea unor protocoale distincte;
- Parlamentul European ar trebui să aibă mai multă putere de control asupra EUROPOL și EUROJUST.

I.5. Haideți să luăm în considerare **piața internă**. Unele partide vor să întărească puterile Uniunii Europene pentru a elimina barierele din fața pieței libere (libera circulație a bunurilor, serviciilor, capitalului și muncii). Alte partide se opun întăririi puterilor UE în aceste domenii. Care este părerea dvs?

Piața internă să fie cât mai liberă cu puteri de reglementare ale UE

Piața internă este deja o realitate a Uniunii Europene. Cele 4 libertăți au stat la baza Tratatului de la Roma și în prezent mai există puține sectoare în care aceste libertăți să nu fie funcționale. Statele membre dețin în continuare puține monopoluri care împiedică buna funcționare a pieței interne europene. Aceste monopoluri vor trebui eliminate pentru ca piața internă să funcționeze la capacitatea sa maximă. Există 4 astfel de monopoluri care ar trebui eliminate:

- Piața de energie europeană ar trebui să fie complet liberalizată. Electricitatea și gazul sunt sectoare în care statele membre UE dețin încă un monopol. Este necesar ca toate persoanele fizice și juridice din UE să își poată alege furnizorii de energie potrivit nevoilor proprii. România a făcut unele progrese în privința liberalizării pieței interne de energie. Avansul în această direcție va trebui consolidat și în continuare, în paralel cu eforturi în aceeași direcție ale altor state membre. În momentul în care toate cele 27 de sectoare ale energiei și gazului vor fi liberalizate, se vor crea condițiile pentru o piață europeană a energiei.
- Este necesar ca libera circulație a persoanelor să includă și dreptul de a fi angajat în oricare stat membru, cu respectarea unor condiții non-discriminatorii.
- Trebuie definitivată crearea unei piețe europene a capitalurilor prin facilitarea mutărilor firmelor dintr-un stat în altul în spațiul comunitar. Pentru a realiza acest obiectiv, este necesar să se creeze la nivel european un sistem de

informații financiare total transparent. Mecanismul actual de colaborare între BCE și băncile centrale din statele membre nu este suficient; trebuie creat un sistem de schimb de informații și prin alte mecanisme (cum ar fi colaborarea între autoritățile naționale care gestionează evidența firmelor private).

Protecția proprietății intelectuale trebuie să ajungă la aceleași standarde în statele membre. Situația din prezent nu poate fi tolerată, deoarece există 27 de monopoli naționale în ceea ce privește proprietatea intelectuală, iar aceste monopoli împiedică libera circulație a produselor care rezultă în urma regimului de protecție diferențiat. Uniunea Europeană a făcut unele eforturi de armonizare în această direcție, însă sunt necesare eforturi suplimentare. Directiva 2004/48/EC nu stabilește standarde comune în materia drepturilor de proprietate intelectuală, cum ar fi în privința recunoașterii și implementării deciziilor judecătorești dintr-un stat membru în celelalte state membre. Această situație va trebui îndreptată prin activitatea reprezentanților noștri în Parlamentul European.

I.6 Să luăm în considerare dezbaterile privitoare la **modelul social european**. Unele partide cred că Europa ar trebui să generalizeze acest model, altele cred că Europa ar trebui, dimpotrivă, să se liberalizeze urmînd modelul anglo-saxon. Care este părerea dvs?

Un model social este caracterizat prin redistribuirea veniturilor, protecție socială și prin modalități de creare a bunăstării. Există în mod cert o diferență între felul cum sunt privite aceste noțiuni în statele membre UE și în SUA. Europeanii sunt mai degrabă în favoarea unui stat al bunăstării, cu toate costurile pe care acesta le implică, deoarece nu doresc inegalitate socială. Cu toate acestea, nu există o formă de stat al bunăstării specific europeană. Sistemele de protecție socială sunt foarte variate în UE. Singura caracteristică ce este comună se referă la implicarea statului în redistribuirea veniturilor într-o mai mare măsură decât în SUA. Statele membre UE cheltuie dublu față de SUA pe programe sociale, iar cheltuielile guvernamentale în Europa se apropie de 50 % din PIB, în timp ce în SUA se ridică la doar 30 %. Puterea de reglementare a guvernelor este mai mare în UE decât în SUA. Și în ceea ce privește sistemele de pensii există o foarte mare diversitate la nivelul statelor membre. Pensiile provin într-o mai mică măsură din redistribuirea veniturilor în Germania față de Suedia, însă în general se poate afirma că redistribuirea este mai mare la nivelul UE decât în SUA. Redistribuirea veniturilor include în statele membre UE nu numai pensiile, ci și stabilirea unui salariu minim, fonduri alocate învățămîntului public, ajutoare de șomaj, etc.

Toate variantele de reformă a modelului social aplicabil în UE au în vedere politici de redistribuire a veniturilor mult mai generoase decât în SUA. Există presiuni ca acest model social să se apropie mai mult de cel practicat în SUA, în special din considerente de declin demografic și datorită faptului că imigranții care au locuri de muncă în statele membre UE exercită presiuni asupra modelului de stat al bunăstării. UE nu poate adopta pe termen mediu modelul social practicat în SUA, ci își poate propune ca obiectiv să reformeze modelele sociale existente în așa fel încât acestea să aibă un grad mai înalt de solvabilitate.

În privința unei componente a modelului social practicat în statele membre UE, ajutorul de șomaj, avem în vedere o soluție practică pentru reducerea cheltuielilor guvernamentale pe care intenționăm să o promovăm în Parlamentul European: firmele care concediază angajați să fie obligate să plătească (în paralel cu reducerea sau eliminarea altor taxe pe care acestea le plătesc în prezent) o anumită taxă care să subvenționeze ajutoarele de șomaj. În prezent, costurile de concediere a personalului sunt foarte ridicate în UE. În țările în care aceste costuri sunt scăzute (cum ar fi Danemarca), rata șomajului este foarte scăzută. Ajutoarele de șomaj sunt extrem de generoase dar nu mai sunt acordate deloc dacă un loc de muncă este refuzat. Soluția optimă ar fi generalizarea acestui model în toate statele membre UE, însă trebuie ținut cont că acesta depinde foarte mult de caracteristici culturale absente în alte state membre UE.

Este nevoie ca părțile componente ale modelelor sociale practicate la nivelul statelor membre UE să aibă în vedere și alte două aspecte importante: multiculturalismul (acesta, dacă va fi mai bine gestionat de către instituțiile UE, poate face ca diversitatea culturală să nu mai constituie un obstacol în calea transpunerii modelelor sociale de succes) și de asemenea realizarea unui echilibru între competitivitatea economică și transformările sociale. Agenda Lisabona nu include acest din urmă aspect – obiectivele ei ar trebui ajustate în așa fel încât să includă și atingerea unui grad înalt de justiție socială.

I.7 În acest context, există voci care cer crearea unui **fond de adaptare la globalizare**, care să ajute nu regiuni, precum fondurile structurale, ci direct categorii defavorizate, precum șomerii. Care este poziția dvs?

De acord, însă trebuie făcută o nouă evaluare a acestui Fond, inclusiv asupra găsirii unor forme adecvate de finanțare, la sfârșitul anului 2007, după ce va fi evaluată funcționarea sa timp de un an.

Motivație

Propunerea de înființare a unui Fond de Adaptare la Globalizare a fost făcută printr-o Comunicare a Comisiei din octombrie 2005, “Valorile europene într-o lume globalizată” (COM (2005) 525 final) prin care statele membre UE erau chemate să instituie acest Fond, complementar fondurilor structurale, în special Fondului Social European. Ulterior prezentării argumentelor pentru înființarea acestui Fond de către Loukas Tsoukalis, consilier special al Președintelui Comisiei Europene, la summit-ul Consiliului European din decembrie 2005 s-a luat oficial decizia înființării acestui Fond. Comisia Europeană a luat în 2006 decizia să aloce 500 milioane Euro pentru acest Fond care ar urma să ajute între 35.000 și 50.000 de persoane angajate în muncă în fiecare an. Fondul a devenit operațional de la 1 ianuarie 2007 și este destinat persoanelor care și-au pierdut locul de muncă ca urmare a delocalizărilor, efect al globalizării. Fondul de Adaptare la Globalizare este inițiativa Franței, țara care se teme cel mai mult de efectele globalizării în cadrul UE.

Franța este singura țară care a aplicat la acest Fond, cerând 4 milioane euro pentru formarea profesională a 1000 de muncitori care au fost concediați de la Renault și Peugeot.

Ar fi fost de așteptat ca la acest Fond să aplice mai multe state. Slabele performanțe de până acum pun sub semnul întrebării intensitatea efectelor globalizării în UE. Pericolul delocalizărilor locurilor de muncă în afara UE a fost exagerat.

Se impune în momentul de față o nouă abordare asupra mecanismelor de funcționare a acestui Fond, precum și asupra surselor sale de finanțare. Cum România contribuie la fondurile structurale, considerăm că nu este cazul să finanțăm acest Fond la nivelul actual. Pentru a vedea cum a funcționat acest Fond timp de un an, vom acționa până la sfârșitul anului 2007 prin intermediul reprezentanților noștri în Comisia de Control Bugetar și în Comisia pentru Ocuparea Forței de Muncă și Afaceri Sociale pentru a avea o nouă discuție asupra problemelor menționate în aceste comisii și în plenul Parlamentului European.

Considerăm că sumele alocate acestui Fond trebuie direcționate pentru a sprijini în primul rând educația permanentă și formarea profesională.

I.8 O altă chestiune importantă este aceea a cheltuielilor pentru **politica agricolă comună (CAP)**. Unele partide sînt pentru, altele sînt contra. Partidul dvs unde se situează?

Contra reformei CAP (cel puțin până în 2013)

Motivație

În perioada 2007 – 2013 aproximativ 12 miliarde de euro vor veni în România de la UE pentru agricultură și dezvoltare rurală. Această sumă reprezintă 40 % din toate fondurile structurale acordate României de către UE pentru cadrul financiar multianual 2007 – 2013. Aceste sume, precum și procentul din totalul fondurilor structurale, reflectă politica instituțiilor comunitare de încurajare a competitivității sectorului agricol pe piețele externe, obiectiv care nu poate fi atins de UE decât printr-o puternică subvenționare a agriculturii. România nu și-a propus să participe la procesul de reflecție asupra PAC, cel puțin nu pentru actualul cadru financiar multianual. Este necesar mai întâi să se încheie construcția instituțională internă necesară aplicării mecanismelor PAC în România și este deasemenea important ca fondurile structurale alocate în sectorul agricol să fie cheltuite și să genereze creștere economică.

Această poziție este concretizată și în pozițiile reprezentanților Partidului Democrat în Parlamentul European care au avut mai multe intervenții ce au vizat încercările Comisiei de a modifica din mers mecanismele PAC. Într-una din aceste intervenții PD a arătat că “o reformă cuprinzătoare a politicii agricole comune nu trebuie și nu poate fi pusă în practică înainte de 2013”. Am susținut Raportul Lutz care recomanda respingerea propunerii Comisiei privind modularea facultativă a plăților directe în agricultură. Am susținut deasemenea Raportul Glattfelder care critica propunerea Comisiei de a elimina stocul de intervenție la porumb.

Atunci când se va discuta următorul cadru financiar multianual al UE, credem că o

eventuală reformă PAC ar trebui să aibă în vedere obiectivul dezvoltării unei agriculturi sustenabile prin care viitoarele generații să se bucure de resursele naturale ale Europei. Acest obiectiv poate fi atins dacă sunt îndeplinite trei condiții: întărirea competitivității sectorului agricol european pe plan mondial; îmbunătățirea condițiilor de viață ale agricultorilor; generalizarea metodelor ecologice în agricultură pentru menținerea biodiversității. Pentru a atinge obiectivul menționat, este necesar ca după 2013 un procent mai mare din PAC (în prezent, 10 %) să se îndrepte către dezvoltarea rurală.

Chiar și în lipsa unei reforme a PAC, considerăm că se impune flexibilizarea mecanismelor acestei politici, astfel încât UE să intervină mai rapid și mai eficient în cazul în care statele membre sunt afectate de secete prelungite care pun în pericol producția agricolă.

I.9 Unele partide vor să mențină actualele fonduri pentru coeziune socială și dezvoltare regională, în timp ce altele vor să le elimine. Care e poziția dvs?

Pentru menținere

Motivație

Susținem menținerea actualelor obiective ale politicii de coeziune a UE, cel puțin pentru actualul cadru financiar multianual 2007 – 2013.

Politica de coeziune a UE pentru cadrul financiar multianual 2007 – 2013 este definită de Regulamentul (EC) nr. 1083/2006 care stabilește principiile aplicabile Fondului European de Dezvoltare Regională, Fondului Social European și Fondului de Coeziune. Fondurile alocate sunt de 308 miliarde euro, echivalentul a o treime din bugetul UE. Obiectivele avute în vedere de aceste fonduri sunt: convergența între regiunile mai puțin dezvoltate și cele dezvoltate din UE; competitivitate economică și ocuparea forței de muncă; cooperare teritorială europeană. Primului obiectiv îi sunt alocate 251 de miliarde de euro, ceea ce reprezintă 81,5 % din totalul fondurilor. Prin acest obiectiv sunt sprijinite în principal regiunile în care PIB pe cap de locuitor reprezintă mai puțin de 75 % din media comunitară. Definirea în acest mod a obiectivului respectiv vine în întâmpinarea nevoilor României, deoarece toate regiunile de dezvoltare, în afară de București, sunt eligibile pentru a primi fonduri care să corespundă acestui obiectiv. România este interesată deasemenea de cel de-al treilea obiectiv, deoarece acesta se adresează cooperării transfrontaliere. Astfel, acest obiectiv are în vedere regiunile de dezvoltare din România care inițiază parteneriate cu regiuni din statele membre UE cu care se învecinează și de asemenea regiunilor care se află pe granița exterioară a UE. Din moment ce România are o mare parte a frontierei sale cu state non-UE, regiunile aflate la granița cu Republica Moldova, Ucraina și Serbia vor putea beneficia de fonduri structurale destinate îndeplinirii acestui obiectiv.

În momentul în care se va negocia viitorul cadru financiar multianual, vom susține o variantă de redefinire a obiectivelor acoperite de aceste fonduri structurale care să corespundă cel mai bine intereselor și gradului de dezvoltare economică a României

din acel moment.

Partidul Democrat va încuraja și în continuare inițiativele reprezentanților săi de la nivelul autorităților locale pentru crearea de parteneriate între regiunile din România și cele din statele învecinate și pentru ca prin aceste parteneriate să fie absorbite cât mai multe fonduri UE.

I.10 În domeniul **taxării**, se pune problema dacă Uniunea Europeană ar trebui să aibă un cuvânt mai mare de spus, sau acest domeniu trebuie să rămână la latitudinea statelor membre. Care este poziția dvs?

Toate taxele sunt importante în funcție de scopul care este urmărit la nivel european și/sau național. Atunci când este abordată chestiunea taxării și găsirea unei soluții prin implicarea instituțiilor UE, diferențierea relevantă este între taxe care au în vedere piața unică și alte taxe. Opțiunea nu este deci între taxe mai mari la nivelul UE sau ca taxarea să rămână privilegiul statelor membre. Modelul economic pe care îl susținem, în acord cu poziția grupului politic PPE – DE din care facem parte în Parlamentul European, se bazează pe scăderea generală a taxelor atât la nivel european, cât și la nivel național. Credem că este necesar să se creeze în interiorul UE o competiție a taxelor, în așa fel încât companiile să poată avea mai multe opțiuni de relocalizare la dispoziție. Acele taxe care nu sunt relevante pentru funcționarea pieței unice trebuie să fie lăsate la latitudinea fiecărui stat membru.

Principiul scăderii taxelor are avantajul de a genera creștere economică și de a încuraja inițiativa privată, obiective specifice orientării de centru – dreapta a Partidului Democrat. Este motivul pentru care PD a susținut introducerea și menținerea taxei unice de 16 % în România. Prin reprezentanții noștri în Parlamentul European, ne vom opune oricărei încercări de a pune în discuție modelul taxei unice în România.

La nivelul UE considerăm că este necesar un sistem al TVA bazat pe principiul țării de origine. Aceasta este cea mai bună soluție pentru a permite funcționarea și dezvoltarea pieței unice. Suntem împotriva abordării actuale a Comisiei Europene care dorește prelungirea sistemului tranzitoriu definit de Directiva 77/388/CEE. Potrivit acestui sistem, autoritățile UE au abolit taxele percepute cu ocazia controlului la frontierele între statele membre pentru toate tranzacțiile efectuate între aceste state prin instituirea unei durate de tranziție la capătul căreia va fi stabilit cadrul definitiv al taxării comerțului intra-statal în interiorul UE.

I.11 În problema **migrației**, unele partide cred că UE ar trebui să aibă o politică comună, altele că migrația ar trebui să rămână la latitudinea fiecărui stat. Care este poziția dvs?

Migrația trebuie să devină o politică comună a UE, ceea ce nu înseamnă că statele membre nu vor mai trebui să aibă anumite instrumente la dispoziție pentru a stopa

imigrația ilegală și traficul de persoane și deasemenea pentru a decide în ce fel de sectoare economice ar trebui să permită angajarea persoanelor cu înalte calificări provenite din țări terțe.

Uniunea Europeană este nu numai o comunitate bazată pe interese comune economice dar și pe valori. Din acest motiv, atât statele membre UE, cât și Uniunea Europeană ca atare, acceptă acordarea dreptului de azil politic. Un număr foarte mare de imigranți solicită acordarea acestui drept nu pentru că ar fi persecutați politic în țara de origine, ci pentru că doresc o viață mai bună. Numărul de imigranți ilegali care intră în UE în fiecare an a ajuns la 500.000, ceea ce reprezintă o situație ce nu mai poate fi tolerată. În consecință, se impune o mai mare securitate la frontierele exterioare ale UE. Responsabilitatea pentru controlul frontierelor externe ale UE trebuie să revină în continuare statelor membre, însă pe de altă parte acestea trebuie să folosească oportunitățile oferite de Regulamentul (EC) nr. 863/2007 care precizează în ce mod se poate solicita sprijinul unor echipe de intervenție multinaționale, temporar și în situații excepționale.

Este nevoie la nivelul UE de stabilirea unor standarde clare pentru azil și în privința migrației, iar în același timp statele membre trebuie să își mențină propria lor politică în ceea ce privește îngrădirea fluxurilor migratorii. Situația din prezent, în care în privința condițiilor de intrare în UE a persoanelor provenind din state terțe se aplică 27 de sisteme de reguli diferite, nu mai poate fi tolerată. Traficanții de persoane și imigranții ilegali sunt principalii beneficiari ai acestei situații.

Este necesară stabilirea unei proceduri de acordare a azilului mai rapidă și mai clară, limitată la maximum 6 luni care să implice cât mai puține autorități administrative. De asemenea, încheierea de acorduri de readmisie cu state terțe trebuie să devină o prioritate, fiind o măsură complementară care ajută la repatrierea persoanelor care li se refuză dreptul de azil.

În privința migrației, este nevoie de o politică coerentă de acordare a vizelor Schengen, ceea ce înseamnă proceduri comune pentru acordarea vizelor pe termen lung. Migrația ilegală trebuie combătută la origini, deoarece traficanții de persoane exploatează situația economică precară din unele țări terțe. Acest obiectiv poate fi îndeplinit printr-o mai bună cooperare a UE cu țările de origine sau de tranzit și prin punerea în aplicare a unui set de măsuri preventive, cum ar fi campanii de informare privind posibilitățile limitate de stabilire și de obținere a unui loc de muncă în statele membre UE.

Este necesar totodată să fie permisă migrația în UE a persoanelor cu calificări înalte, în anumite domenii în care statele membre UE au nevoie de personal calificat. Fiecare stat membru în parte și nu UE ar trebui să stabilească aceste domenii, în funcția de situația lor economică la un moment dat. Numai în acest fel obiectivul Strategiei Lisabona de a transforma UE în cea mai competitivă economie din lume poate fi adus la îndeplinire.

În privința regulilor de acordare a cetățeniei, considerăm că fiecare stat membru ar trebui să aibă în continuare propria sa politică. Ne vom opune prin intermediul reprezentanților noștri în Parlamentul European oricărei încercări de armonizare în acest domeniu. Singura armonizare admisibilă la nivelul UE pe care o vom susține se

referă la instituirea unui corp comun de reguli prin care autoritățile judiciare să aibă competențe solide pe întreaga durată a procesului de acordare a cetățeniei la nivel național.

I.12. În ce privește **politica externă și de securitate**, unele partide cred că rolul EU ar trebui să crească, în timp ce altele cred că aceste domenii trebuie să rămână sub control național. Care este poziția dvs?

Fiecare stat membru ar trebui să aibă în continuare servicii diplomatice naționale, iar pentru o mai bună colaborare a acestora cu instituțiile UE care au atribuții în domeniul PESC susținem crearea Serviciului European pentru Acțiune Externă.

În domeniul PESC este nevoie de o mai mare clarificare a instituțiilor UE și de o simplificare a procesului de luare a deciziilor. Integrarea PESC în cadrul de acțiune comunitar va oferi o mai mare coerență și vizibilitate a acțiunii externe a UE. Această integrare include următoarele măsuri care ar trebui puse în aplicare:

- crearea postului de Înalt Reprezentant al UE pentru Afaceri Externe și Politica de Securitate care va conduce PESC și PESA, va fi numit de Consiliul European și va face parte din Comisie, în calitate de vicepreședinte;
- exercitarea unui control democratic al PESC de către Parlamentul European;
- crearea unui Serviciu European pentru Acțiune Externă care va lucra în colaborare cu serviciile diplomatice ale statelor membre.

Este nevoie de un asemenea Serviciu, deoarece în acest moment în domeniul PESC colaborarea dintre decidenții naționali în materie de politică externă și cei din instituțiile UE lasă de dorit. Din moment ce s-a decis cu ocazia Consiliului European din 21-22 iunie a.c. înființarea funcției de Înalt Reprezentant al UE pentru Afaceri Externe și Politica de Securitate, este nevoie ca acesta să aibă la dispoziție un corp de experți, proveniți din toate statele membre UE. Crearea acestui Serviciu nu va însemna dispariția serviciilor diplomatice naționale. Susținem poziția exprimată în 2005 de Parlamentul European, potrivit căreia acest serviciu ar trebui să facă parte din structura Comisiei Europene.

Susținem deasemenea continuarea eforturilor de armonizare a atribuțiilor Delegațiilor Comisiei Europene în statele membre UE. Vom urmări ca angajarea cetățenilor români în aceste structuri să se ridice la nivelul altor state membre UE.

I.13. În ce privește relația Europei cu Statele Unite există mai multe poziții la ora actuală. Care este mai apropiată de poziția dvs?

Europa trebuie să fie un partener egal și critic în relația transatlantică

Motivație

SUA au sprijinit proiectul integrării europene încă de la începutul acestui proces. În viziunea SUA, este nevoie de o Uniune Europeană puternică pentru a se crea premisele consolidării unui parteneriat transatlantic solid. SUA au sprijinit puternic extinderea UE și implicit aderarea României.

Începând cu criza irakiană din 2003 și ocuparea Irakului de către forțele coaliției multinaționale, au apărut mai multe divergențe între SUA și UE. România, ca parte a acestei coaliții, înțelege să-și respecte angajamentele asumate față de SUA. Alte state membre UE se situează însă pe poziții diferite. Partidul Democrat, în calitate de membru al grupului politic PPE – DE, se situează pe o poziție mai favorabilă dezvoltării parteneriatului transatlantic decât alte partide care aparțin altor grupuri politice din Parlamentul European.

Există mai multe domenii ale relației SUA – UE în legătură cu care ne exprimăm poziția:

- În domeniul agendei de politică externă, sprijinim punerea în aplicare a Declarației adoptate la ultimul summit SUA – UE din aprilie 2007 care privește cooperarea în probleme globale, cum ar fi Kosovo, Afganistan sau Darfur. În privința Kosovo, considerăm că statutul final al acestei provincii trebuie adoptat doar în cadrul aranjamentelor instituționale globale existente. Orice inițiativă unilaterală, indiferent dacă este vorba de SUA, UE, un stat membru UE sau Federația Rusă, nu ar trebui acceptată ca soluție. Susținem poziția Parlamentului European concretizată prin aprobarea Raportului Langedijk asupra Planul Ahtisaari: statele membre UE trebuie să vorbească cu o singură voce în privința Kosovo, prin adoptarea unei poziții comune la nivelul CAGRE și susținerea acestei poziții în Consiliul de Securitate ONU. Vom încuraja orice tip de reflecție comună europeană care să aibă în vedere o viziune asupra statutului final al provinciei Kosovo. Planul Ahtisaari trebuie să devină obiectul unor dezbateri publice inițiate de MAE român pentru a vedea dacă adoptarea sa duce sau nu la încurajarea intereselor economice românești în Balcanii de Vest. Orice soluție politică în privința Kosovo trebuie să aibă în vedere dezvoltarea economică a regiunii și apropiere acesteia de standardele UE. În eventualitatea proclamării unilaterale a independenței de către Kosovo, înainte de a se ajunge la o viziune comună a UE și a comunității internaționale, considerăm că România nu ar trebui să recunoască acest gest.

În privința situației din Orientul Mijlociu, SUA și UE se află pe aceeași poziție în legătură cu necesitatea ca gruparea Hamas să recunoască statul Israel și cu oferirea de asistență umanitară poporului palestinian și nu prin intermediul guvernului palestinian. În legătură cu programul nuclear iranian, susținem cooperarea între EU3 (Franța, Germania, Marea Britanie) și SUA în încercarea de a limita dezvoltarea acestui program și a impune anumite sancțiuni Iranului în caz contrar.

- În ceea ce privește combaterea terorismului, pozițiile SUA și UE sunt convergente și vom milita pentru ca și în continuare acestea să rămână astfel. În privința Acordului SUA – UE prin care transportatorii aerieni europeni pot să ofere datele personale ale călătorilor autorităților americane considerăm că UE oferă o mai bună protecție datelor personale decât SUA, iar standardele UE ar trebui extinse și chiar întărite. Grupul politic PPE - DE din care facem parte consideră protecția datelor personale ca un drept fundamental al persoanei, rezultat al creației divine.

- În privința schimburilor comerciale între SUA și UE, considerăm că trebuie sprijinită inițiativa lansată în ianuarie 2007 de către Cancelarul german Angela Merkel prin care se cerea liberalizarea mai accentuată a comerțului transatlantic și reducerea barierelor în calea investițiilor reciproce. Președinția germană a UE a urmărit cu succes punerea în aplicare a acestui obiectiv și reprezentanții noștri în Parlamentul European vor urmări felul în care Președinția portugheză a UE și cele subsecvente vor duce mai departe această inițiativă a Germaniei. Considerăm că adoptarea la ultimul summit SUA – UE a unui Cadru pentru Dezvoltarea Integrării Economice Transatlantice este o inițiativă salutară. Vom urmări îndeaproape felul în care va funcționa instituția nou creată prin acest Cadru, Consiliul Economic Transatlantic.

- Susținem aplicarea Acordului *Open Skies Plus* care va liberaliza piața serviciilor de transport aerian. Potrivit acestui Acord, orice companie americană sau europeană va putea opera din orice oraș situat pe teritoriul SUA și UE, fără restricții de număr de zboruri, rute sau prețuri. Reprezentanții Partidului Democrat în Delegația UE – SUA a Parlamentului European vor monitoriza cu atenție aplicarea acestui Acord care va intra în vigoare în martie 2008.

- Runda de negocieri Doha din cadrul Organizației Mondiale a Comerțului nu și-a atins scopurile dorite datorită divergențelor de poziție între SUA și UE. Considerăm că poziția adoptată la ultimul summit SUA – UE, prin care s-a cerut să se ajungă la un acord de reluare a negocierilor este o decizie justă și ne vom implica pentru atingerea acestui obiectiv.

- Uniunea Europeană dorește ca programul *Visa Waiver* prin care cetățenii unor state membre UE nu li se solicită viză de intrare în UE să se extindă și asupra a 12 state care au aderat în 2004 și 2007. SUA dorește ca această chestiune să fie abordată bilateral, cu fiecare dintre aceste state, printre care și România. Inițiativa unilaterală recentă a SUA prin care se dorește renunțarea la viză doar pentru noile state membre care au avut un procent de vize refuzate anual sub 10 % din totalul cererilor procesate nu poate fi acceptată ca o soluție viabilă. Considerăm că singurul cadru adecvat de rezolvare a acestei probleme este cel bilateral SUA – UE. Partidul Democrat, prin intermediul reprezentanților săi în Parlamentul European, a cerut în iunie a.c. Comisiei Europene “să se folosească de toate instrumentele care îi sunt conferite de legislația europeană, de la negociere până la propunerea de instituire a unor măsuri echivalente pentru cetățenii americani”. Vom urmări în continuare această problemă. Cetățenii români trebuie să beneficieze în relația cu SUA de un statut egal cu cel de care beneficiază cetățenii altor state membre UE.

- La Consiliul European din martie 2007 statele membre UE au stabilit necesitatea folosirii în mai mare măsură a resurselor de energie regenerabile pentru ca în 2020 emisiile de gaze cu efect de seră să fie reduse cu 20 % față de nivelul din 1990. Susținem acest obiectiv deoarece prin fixarea sa se deschide calea pentru realizarea unui compromis între UE și SUA pentru un tratat care să reglementeze reducerea emisiilor de gaz cu efect de seră până în 2012, data la care expiră Protocolul de la Kyoto asupra căruia există la ora actuală între SUA și UE. În domeniul energetic, considerăm esențială includerea clauzei de solidaritate energetică în viitorul cadru instituțional al UE. Partidul Democrat, prin intermediul reprezentanților săi în Parlamentul European, a afirmat în iulie a.c. că această clauză “va asigura cadrul

legislativ pe baza căruia Uniunea Europeană își va putea proteja mai bine interesele și întări independența energetică”.

I.14. **Extinderea europeană** ar trebui să continue cu țările din **Balcanii de Vest**? Care e poziția dvs?

În favoarea extinderii

Motivație

Extinderea UE în Balcanii de Vest va avea loc cu certitudine, însă momentul aderării depinde de progresele fiecărui stat în parte.

Statele din Balcanii de Vest fac parte din procesul de lărgire a Uniunii Europene, acest fapt fiind stabilit încă din 2003, din momentul adoptării Agendei Salonic. Potrivit analizei Comisiei Europene, majoritatea angajamentelor asumate de statele din Balcanii de Vest prin Agenda Salonic au fost îndeplinite, ceea ce înseamnă că procesul de aderare la UE are în prezent o tendință pozitivă. UE este prezentă în Balcanii de Vest prin misiunile de pace și de prevenire a conflictelor din FYROM și din Bosnia – Herțegovina și prin sprijinul acordat Misiunii ONU în Kosovo – UNMIK. Pentru ca procesul de aderare al acestor țări să cunoască în continuare o evoluție ascendentă, este necesar să se facă eforturi în direcția întoarcerii refugiaților, reconcilierii prin educație și dezvoltare socială și economică, precum și unei mai bune cooperări cu Curtea Internațională Penală pentru fosta Yugoslavie.

Începând cu 2007 UE a creat un nou mecanism de finanțare pentru Balcanii de Vest, Instrumentul de Asistență pentru Pre-aderare. Acest mecanism crează premisele ca în cadrul financiar multianual 2007 – 2013 aceste țări să beneficieze de asistență pentru ca economiile lor să devină compatibile cu cele ale statelor membre UE.

În legătură cu aderarea la UE a țărilor din Balcanii de Vest trebuie făcută distincția între trei categorii. În prima categorie se află Croația care se află în plin proces de negociere în vederea aderării și care îndeplinește criteriile politice de aderare de la Copenhaga. În cea de-a doua categorie se regăsește FYROM care este țară candidată la aderarea la UE din 2005. În cea de-a treia categorie intră celelalte țări, toate fiind candidate potențiale la UE.

Nici una dintre aceste țări nu poate adera la UE în lipsa unei reforme a modului de funcționare a instituțiilor Uniunii. Această reformă va fi finalizată, potrivit Concluziilor Consiliului European din 21-22 iunie a.c., fără a se putea determina în prezent momentul în care se va întâmpla acest lucru. Din acel moment, în funcție de gradul de pregătire, toate țările din Balcanii de Vest vor avea o perspectivă mai clară asupra momentului aderării la UE. Vom milita pentru ca acest proces să continue, cu respectarea strictă a criteriilor de aderare.

Susținem integrarea în UE a statelor din Balcanii de Vest, deoarece în acest mod se va realiza o mai bună protecție a investițiilor și a intereselor economice românești în această regiune.

I.15 Extinderea europeană ar trebui să continue cu Turcia? Care e poziția dvs?

Turcia trebuie acceptată dacă satisface mai multe cerințe

Motivație

Negocierile de aderare cu Turcia au început în 2005, însă există în continuare anumite diferențe de abordare care fac ca aceste negocieri să nu aibă loc într-un ritm susținut. În decembrie 2006 miniștrii de externe ai UE au decis să urmeze recomandările Comisiei Europene și să suspende negocierile cu Turcia în 8 dintre cele 35 de capitole. În iunie 2007 au fost deschise spre negociere alte 2 capitole. Rezultatul acestor negocieri este dificil de anticipat, mai ales că, spre deosebire de alte state (cele care au aderat în 2004 și în 2007) negocierile UE – Turcia nu au un rezultat prestabilit, în sensul că UE nu garantează că, în eventualitatea în care Turcia nu va reuși să îndeplinească criteriile de aderare la sfârșitul negocierilor, va avea garantat statutul de stat membru.

Aderarea Turciei nu va avea loc în nici un caz înainte de 2014, data la care va fi stabilit un nou cadru financiar al UE. În 20 de ani se preconizează că Turcia va avea o populație de 80-85 milioane, ceea ce o va transforma în statul cu cea mai mare populație (populația Germaniei va scădea până la 80 de milioane în 2020). În aceste condiții, pentru ca Turcia să devină stat membru UE, este necesar a fi regândit mecanismul luării deciziilor în UE (voturile fiecărui stat membru în Consiliu, numărul de reprezentanți în Parlamentul European), bazat în mare parte pe numărul populației. Dacă Turcia ar adera la UE în actuala formulă de organizare instituțională, mecanismul luării deciziilor ar fi paralizat.

Principalele probleme pe care Turcia va trebui să le rezolve pe parcursul negocierilor cu UE și care au fost descrise în ultimul *Progress Report* al Comisiei cu privire la Turcia din noiembrie 2006 (COM (2006) 649 final) se referă la: mărirea gradului de control al cvilililor asupra armatei, reforma Codului Penal pentru a oferi o mai mare protecție libertății de exprimare, acordarea de drepturi minorităților religioase, populației kurde, sindicatelor, femeilor, redeschiderea rutelor directe de transport cu Cipru. Până când aceste probleme nu vor fi rezolvate, Turcia nu va îndeplini criteriile politice de aderare la UE de la Copenhaga.

În calitate de membru al PPE care pune în centrul politicii sale drepturile omului și în special garantarea libertății religioase, Partidul Democrat este îngrijorat de faptul că în prezent minoritățile religioase non-musulmane, în special creștine, nu au personalitate juridică și le este restricționată exercitarea drepturilor de proprietate și a dreptului de a se autoadministra potrivit statutelor proprii. Există de asemenea restricții asupra pregătirii personalului de cult, școala teologică Halki din Heybeliada este în continuare închisă. Susținem orice formă de dialog inter-religios și intercultural care poate duce la rezolvarea acestor probleme. România are capacitatea de a iniția aceste dialoguri, având în vedere relațiile excelente de colaborare între confesiunile creștine și cele musulmane pe teritoriul său.

În momentul în care s-au deschis negocierile de aderare cu Turcia, Comisia Europeană a acționat pe baza unui mandat acordat de către toate statele membre

UE. În prezent, situația este diferită și nu cred că dacă această decizie s-ar fi luat astăzi s-ar fi ajuns la același consens. Din cauza progreselor foarte lente înregistrate de Turcia din 2005 până în prezent în cadrul negocierilor de aderare, poziția PPE, exprimată de Cancelarul german Angela Merkel și Președintele Franței Nicolas Sarkozy este de a ajunge la un “parteneriat privilegiat” cu Turcia, în locul statutului de stat membru UE.

Este în interesul României ca Turcia să facă parte din UE, deoarece numai în acest fel se poate asigura dezvoltarea economică și politică a țărilor riverane Mării Negre, precum și securitatea energetică a acestei regiuni. Avem relații foarte bune economice cu Turcia iar acestea pot fi dezvoltate mai ales în cadrul Uniunii Europene. Considerăm că Turcia trebuie ajutată pentru a deveni membru UE și voi sprijini orice inițiativă care să ducă la îndeplinirea criteriilor politice de aderare la UE. Totodată însă, dacă Turcia nu va respecta aceste criterii, credem că soluția “parteneriatului privilegiat” se va impune de la sine. Reprezentanții PD în Parlamentul European vor acționa pentru strângerea relațiilor cu Turcia și vom folosi acest cadru instituțional pentru a monitoriza foarte atent progresele înregistrate de această țară.

I.16 În ce privește Republica Moldova, considerați că actuala politică de vecinătate a UE rezolvă satisfăcător perspectivele acestei țări?

Politica europeană de Vecinătate (PEV) deschide calea pentru a ajunge la o compatibilitate între Republica Moldova și statele membre UE, condiție necesară aderării acestui stat la UE. Procesul de aderare al Republicii Moldova la UE va fi facilitat dacă vor exista rezultate pozitive ale Planului de Acțiune UE – Republica Moldova.

PEV a luat naștere în 2004, având ca obiectiv evitarea apariției de linii de divizare între Uniunea Europeană lărgită și vecinii săi. UE oferă prin acest instrument o relație de parteneriat privilegiat, bazată pe împărtășirea unor valori comune (democrație și drepturile omului, economie de piață, dezvoltare sustenabilă). PEV este o politică distinctă față de procesul de lărgire. Țări precum Republica Moldova sunt integrate în PEV fără a li se nega dreptul de a deveni la un moment dat membri ai UE. Consider că PEV este un pas important în vederea adaptării Republicii Moldova la standardele UE. Republicii Moldova trebuie să i se ofere o foaie de parcurs clară care să ducă în cele din urmă la dobândirea calității de stat membru UE.

Elementul central al PEV îl constituie Planurile de Acțiune bilaterale între statele care fac obiectul acestei politici și UE. Republica Moldova a fost printre primele state care au încheiat în 2005 un Plan de Acțiune, pentru o perioadă de trei ani. Ultima evaluare a Comisiei Europene în ceea ce privește implementarea acestui Plan de Acțiune a fost făcută în decembrie 2006 (COM (2006) 726 final). Comisia remarca faptul că într-un interval scurt de timp Republica Moldova a făcut progrese în mai multe domenii vizate de acest Plan, cum ar fi: Misiunea de Asistență a Frontierei între Moldova și Ucraina (EUBAM), alinierea Republicii Moldova la pozițiile UE în domeniul PESC, schimburi comerciale (Republica Moldova a devenit parte a

sistemului generalizat de preferințe în forma revizuită (GSP +). Rămân însă multe probleme care nu și-au găsit încă rezolvarea prin acest Plan de Acțiune: funcționarea instituțiilor democratice, libertatea presei, reforma sistemului judecătoresc. Autoritățile Republicii Moldova trebuie să se concentreze asupra acestor domenii. Este singura cale care asigură o foaie de parcurs în vederea aderării la UE. Ca membru al Parlamentului European voi urmări cu atenție îndeplinirea obiectivelor asumate de Republica Moldova prin Planul de Acțiune. Deasemenea, în 2008, când se va pune problema renegocierii unui Plan de Acțiune, voi cere ca acesta să fie acompaniat de o finanțare cel puțin la nivelul din prezent. România poate oferi asistență tehnică Republicii Moldova în ceea ce privește implementarea *acquis*-ului comunitar mult mai eficient decât alte state membre UE, datorită limbii și tradițiilor comune și în virtutea principiului subsidiarității. Vom insista în Parlamentul European ca România să fie recunoscută la nivel european ca fiind principalul furnizor de expertiză în acest domeniu pentru Republica Moldova.

În ceea ce privește conflictul din Transnistria, reprezentanții PD în Parlamentul European au inițiat în iulie 2007 o Rezoluție prin care se insista asupra rezolvării acestui conflict, se cerea Comisiei și Consiliului să se implice mai activ în această problemă și se considera oportun ca problema protecției drepturilor omului în Transnistria să fie ridicată în contactele dintre reprezentanții instituțiile UE și autoritățile de la Chișinău. Această Rezoluție a fost votată în unanimitate de plenul Parlamentului European. Vom monitoriza felul în care instituțiile UE vor ține cont de această Rezoluție în abordarea conflictului transnistrean, deoarece este în interesul României ca Republica Moldova să devină un vecin puternic cu o democrație solidă și să aibă control asupra întregului său teritoriu, inclusiv Transnistria.

Vom insista, prin pozițiile reprezentanților noștri în Parlamentul European, diversificarea reprezentării statelor membre UE în privința relațiilor cu Republica Moldova. România nu are încă reprezentanți în cadrul instituțiilor UE care se ocupă de relația cu Republica Moldova, iar această situație va trebui îndreptată în cel mai scurt timp.

I.17 Unii susțin că România trebuie să-și modifice structura administrativă ca urmare a intrării în UE, creînd regiuni puternice, cu parlamente proprii și puteri legislative. Care este poziția dvs?

Modificarea actualei structuri administrative nu poate avea loc decât prin revizuirea Constituției României, proces de durată care implică acordul majorității partidelor politice reprezentate în Parlament. O decizie trebuie luată doar prin observarea dinamicii de dezvoltare a României ca urmare a efectelor care vor deriva din absorbția fondurilor structurale, deci în nici un caz mai devreme de 2013.

Regiunile de dezvoltare au fost create în 1998 pentru a coordona dezvoltarea regională necesară pentru ca România să adere la UE. Aceste regiuni corespund cu diviziunea NUTS II din UE. Regiunile de dezvoltare nu sunt în momentul de față unități administrativ – teritoriale, nu au personalitate juridică și sunt rezultatul unui acord liber consimțit între consiliile județene și cele locale. Regiunile de dezvoltare din România au rolul de a facilita absorbția fondurilor structurale și sunt membre ale Comitetului Regiunilor de la data aderării României la UE.

În momentul înființării acestor regiuni, s-a pus problema dacă ar trebui să respecte granițele actualelor județe sau să se facă mai întâi o reformă administrativ – teritorială și de abia după aceea să se constituie aceste regiuni. S-a optat pentru prima variantă, datorită procedurii complicate de revizuire a Constituției și datorită lipsei unui consens în această privință la nivelul partidelor politice. S-a observat că disparitățile intra-regionale sunt mai puternice decât cele inter-regionale, observație valabilă și astăzi.

Partidul Democrat susține revizuirea cât mai largă a actualei Constituții, în așa fel încât să se creeze premisele pentru un nou regim politic. Susținem necesitatea celei de-a "treia Republici" care să corespundă mai bine statutului României de membru al UE.

În cadrul procesului de modificare a cadrului constituțional actual, este posibil și de dorit ca și problema redefinirii structurilor administrative existente să fie pusă. Această operațiune va trebui făcută însă cu mare atenție, pentru a lua în calcul nu numai dezvoltarea economică diferențiată la nivelul României, ci și mai ales păstrarea tradițiilor istorice care stau la baza actualei structuri a județelor. În nici un caz această operațiune nu trebuie să vizeze retrasarea granițelor actualelor regiuni de dezvoltare, astfel încât să se creeze unități administrative organizate exclusiv pe criteriul etnic.

Încă nu putem face estimări cu privire la gradul de absorbție a fondurilor structurale. Există mai multe variante care ar trebui luate în calcul. Dacă în cadrul acestui proces se va dovedi că cele 8 regiuni de dezvoltare vor facilita o mai bună absorbție, acesta va fi un argument în plus pentru ca ele să capete personalitate juridică și să fie dotate cu legislativ și executiv proprii. Dacă însă ne vom confrunța cu un grad redus de absorbție, ar fi mai bine ca actualul cadru administrativ să nu se schimbe. Dacă prin noua reglementare cadru a UE se va opta pentru puteri lărgite acordate Comitetului Regiunilor, acesta va fi un argument pentru ca regiunile să capete personalitate juridică. Dacă însă se va opta pentru menținerea actualelor atribuții ale Comitetului Regiunilor, ar fi indicat ca actualul cadru administrativ să nu fie modificat. Dinamica și statutul regiunilor de dezvoltare românești va depinde de evoluțiile pe plan european. Indiferent de aceste evoluții, o decizie privind modificarea statutului regiunilor de dezvoltare nu poate fi luată mai devreme de încheierea actualului Program Național de Dezvoltare 2007 – 2013. Este necesar ca în România să se meargă în continuare în direcția descentralizării administrative și mai cu seamă financiare și de asemenea să se aplice principiul subsidiarității. Partidul Democrat a reușit cât timp s-a aflat la guvernare să impună principiul subsidiarității ca mod de funcționare a raporturilor între administrația centrală și cea locală, prin adoptarea Legii cadru privind descentralizarea nr. 195/2006. Reprezentanții PD în Parlamentul European vor acționa în continuare, așa cum au făcut-o și până în prezent, pentru ca principiul subsidiarității să definească relațiile între nivelul european și cel statal, în cazul UE și cele dintre nivelul central și cel local, în cazul României.